

[Øllgaard.]

er. Hvis fiskeriministeriet skal få den indfyldelse, man i og for sig må ønske det skal have i alle spørgsmål, der betyder noget for fiskeriet, forudsætter det, at man over for alle betydningsløse ting viser mådehold, og så tror jeg, man vil få samarbejdet ind i det rigtige plan. Vi har aldrig nogen sinde haft en vandløbslovgivning, der tager så vidtgående hensyn til fiskeriinteresser som den lov, her foreligger; ude omkring i landet ønsker vi det bedst mulige samarbejde med fiskeriet og ministeriets folk for at få de bedste forhold tilvejebragt, også hvad fiskeriet angår. Vi ønsker alle, at de ret uhyggelige ting, der foreligger rundt omkring med hensyn til tilsmudsning af vandløb, bliver rettet, men vi må alle advise et vist mådehold i vore krav, og vi må i fællesskab forhandle os tilrette for at få disse ting ordnet på den rigtige måde.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale vandløbsloven med de af landbrugsministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Tesdorpf: Når man er kommet til anden behandling af vandløbsloven og loven om landvæsenstretter, må vi siges at være nået til vejs ende med et virkelig langt og sagligt stykke arbejde. Jeg tror, man kan sige, at disse love og ikke mindst vandløbslovgivningen er virkelige prøveeksempler på det arbejde, der udføres i rigsdagen, og som der ikke lægges så meget mærke til, men som ofte og ikke mindst på længere sigt betyder mere end det, man lægger mærke til. Vejen er gået over kommissionens arbejde og landstingsudvalgets indgående behandling, og nu har vi i folketingsudvalget i al beskedenhed gjort arbejdet færdigt. Når jeg siger i al beskedenhed, så er det jo, fordi det trods alt kun var en afpudsning, der var tilbage.

Da der er enighed om de stillede ændringsforslag, kan jeg følgelig i det store og hele tiltræde, hvad udvalgets ærede ordfører og det ærede medlem hr. Øllgaard har sagt. Jeg vil bare lige gøre nogle korte bemærkninger om de ændringsforslag, som jeg enten synes jeg vil lægge særlig vægt på, eller som jeg og mit parti ikke har været helt tilfreds med. Der er dog en enkelt bemærkning, jeg gerne vil gøre, inden jeg kommer til ændringsforslagene, nemlig en bemærkning til det afsnit i betænkningen om vandløbsloven, der handler om de forhold, som begrundet henvendelsen, der kom fra Frederiksberg kommunalbestyrelse. Den kom så sent, at udvalgsarbejdet egentlig

var afsluttet, og derfor kan man godt sige, at ikke mindst dette afsnit i betænkningen står på ministeriets ansvar. Jeg vil gerne bede den højtærede landbrugsminister her i dag præcisere meningen med dette afsnit lidt nærmere; dels forstår jeg det ikke helt, dels er jeg ikke sikker på, at det er helt rigtigt, sådan som det er udtrykt her. Jeg vil gerne bede ministeren om at præcisere forholdet, og jeg vil også gerne sige, at hvis der ikke bliver klarhed over det, vil jeg forbeholde mig, at vi kan vende tilbage til dette spørgsmål mellem anden og tredje behandling.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 1 vil jeg blot gentage, at jeg er enig med det ærede medlem hr. Øllgaard, når han siger, at det er meget væsentligt, at man fastslår enhver grundejers ubetingede ret til at sænke vandstanden til den for almindelig dyrkning nødvendige dybde. Det er nu engang dyrkningen, vi skal leve af. Jeg kunde endvidere i denne forbindelse have lyst til at sige, at der burde også være strengere regler for, hvor stærkt store byer som f. eks. København har lov til ved pumpning at sænke grundvandstanden under den for dyrkningen hensigtsmæssige dybde. Hvis man gør det, vil det, selvom det også i dette tilfælde er grundvandet, det drejer sig om, før eller senere mærkes i landbruget. Jeg er klar over, at dette spørgsmål ikke hører ind under denne lov, men jeg synes, der er anledning til, at man nævner det i forbindelse hermed.

Angående ændringsforslag nr. 4 har man jo bevæget sig fra ordet „skal“ over ordet „bør“ til ordet „kan“, hvor det drejer sig om ønske om at holdes udenfor reguleringen. Det er ikke alle i mit parti, som er tilfreds med, at vandløbsretten på den måde stilles mere frit i sin afgørelse, som der står i betænkningen, men jeg kan tilslutte mig det ud fra den tro, at berettigede ønsker om at holdes udenfor altid vil imødekommes, og jeg kan også slutte mig til det, fordi der nu engang i vandløbspørgsmål, forresten ikke mindst i vandløbspørgsmål, er mange kvæulanter. Dem er der ingen grund til at have ondt af, og de vil jo altid have mere mulighed for at komme ind under de almindelige bestemmelser ved denne måde at skrive det på.

Vedrørende ændringsforslag nr. 10 vil jeg gerne sige, at der er efter min mening ikke tvivl om, at det er det bedste, som vi har udrettet i folketingsudvalget. Jeg tror, det er helt rigtigt, at det spørgsmål nu bliver taget op. Jeg husker, at jeg sagde ved første behandling, at såfremt disse store vandløbs-